

[N. Chr. Christensen.]

står ved afslutningen af dette arbejde, har det langt større værdi, at de demokratiske partier her i salen — jeg går ud fra, at der også er tilslutning af partier, der ikke har været udvalgsberettigede — er gået ind for at gennemføre en lovgivning til gavn for ungdommen og på et sådant grundlag, at der bliver mulighed for, at ungdommen kan komme ind i fagligt arbejde. Det synes jeg er et stykke arbejde, som de demokratiske partier kan være bekendt, og derfor vil jeg også understrege bemærkningen om, at vi må være forpligtet til, hver i sin kreds, hver indenfor det område, hvor vi kan øve indflydelse, at gøre, hvad vi kan for, at de store årgange af unge kan få gode forhold i henseende til uddannelse og til muligheden for at skabe sig en levevej i det danske samfund i den kommende tid.

Adolph Sørensen: Det ærede medlem hr. Hans Rasmussens sidste udtalelser lod formode, at jeg under udvalgsarbejdet skulle have givet udtryk for, at min stilling var afhængig af den protesthenvendelse, som udvalget modtog fra Dansk Arbejdsgiverforening, Håndværksrådet, Industrirådet m. fl., og at der først på det tidspunkt, da denne protesthenvendelse blev frafaldet af de nævnte organisationer, kom skub i min forhandlingsvilje. Denne påstand må bero på en erindringsforskydning hos det ærede medlem. Jeg har ikke på noget tidspunkt givet udtryk for en sådan indstilling, og jeg skal blot for den gode ordens skyld tilføje, at den omhandlede henvendelse fra disse organisationer overhovedet ikke er blevet frafaldet.

I anledning af den højtærede økonomi- og arbejdsministers udtalelse, hvor det ligesom lå i luften, at dispensationsbestemmelsen i § 13, stk. 3, i nogen grad var illusorisk, vil jeg sige, at jeg meget ville beklage, hvis den opfattelse skulle fæstne sig, fordi jeg tror, der virkelig bliver brug for den; jeg tror nemlig ikke, det vil være muligt til punkt og prikke — ja, ikke blot tilnærmelsesvis — at gennemføre den ønskede dagskoleundervisning i den omhandlede periode. Jeg peger på de vanskeligheder, der vil være ved at koordinere undervisningen på rette måde. Jeg vil også gerne pege på, at gennemførelsen af dagskolen i et mere eller

mindre hastigt tempo vil skærpe det meget aktuelle problem, der hedder tekniker-manglen. Dagskolen må jo hente det øgede antal erhvervslærere, der uundgåeligt må blive brug for under en gennemført dagskole, netop fra de kvalificerede teknikeres rækker, og her er efter alt, hvad der foreligger, netop et område, hvor vi sammenlignet med andre lande synes at være underforsynet. Indførelse af dagskolen vil altså medføre en skærpelse af dette problem.

Både den højtærede økonomi- og arbejdsminister og andre ærede medlemmer har sagt, at dagskoleundervisning under alle omstændigheder måtte anses for at være langt mere effektiv end aftenskoleundervisningen. Jeg skal henvise til, hvad direktøren for statens tilsyn med håndværkerundervisningen har nedfældet i bilag 11 i kommissionsbetænkningen. Han giver i hvert fald i ikke ringe grad udtryk for en noget anden opfattelse. Jeg kan også sige, at de erfaringer, jeg på en nylig gennemført studierejse høstede om lærlingeforholdene i Holland, i og for sig ikke taler for, at der med hensyn til effektivitet i uddannelsen skulle være nogen fordel indeholdt i dagskoleformen. Visse erfaringer i så henseende dernede går i virkeligheden på tværs af denne opfattelse. Jeg har ønsket at sige dette, fordi jeg tror på, at der fremover vil blive brug for og blive gjort brug af den dispensationsbestemmelse, som der til slut var enighed om at indføre som ændringsforslag i betænkningen.

A. C. Normann: Jeg har bedt om ordet for at få lejlighed til at fremføre et par mere tekniske korrektiver til udtalelser, der er blevet fremsat under debatten. Det ene korrektiv er dette, at jeg gerne vil gøre det ærede medlem hr. Hans Rasmussen opmærksom på, at mine bemærkninger om ferispørgsmålet ikke på nogen måde skulle indeholde tilslutning til noget af de to ændringsforslag, der er stillet udenfor betænkningen med hensyn til dette spørgsmål; det var bare en antydning af, at jeg for min part ikke har noget imod — da forslagene nu er så friske og først forelå for mig i dag — at vi fik lejlighed til at se på dem i udvalget under det udvalgsarbejde, som forestår.

Jeg er naturligvis overordentlig glad for,